

MICHAŁOWSKI LUCJAN (1883-1943)

Urodził się 28 stycznia 1883 roku w Kórniku. Był synem Wincentego, właściciela niewielkiego folwarku i Antoniny z Menclewskich. Uczył się w gimnazjum w Trzemesznie i we Wschowie. W latach 1904-1908 studiował architekturę na Politechnice w Monachium. Jednocześnie uczęszczał na studium rysunku i aktu monachijskiej Akademii Sztuk Pięknych. W 1910 roku zamieszkał w Poznaniu i rozpoczął pracę jako samodzielny architekt. Był członkiem Wydziału Technicznego Poznańskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk.

W 1912 roku ożenił się z Heleną Haertle, z którą miał czterech synów: Przemysława, Bohdara, Stawosza i Kornela. Poprzez swego szwagra – Wincentego Dabińskiego (pierwszego polskiego starostę gostyńskiego) – związał się z Gostyniem. Bywał tutaj częstym gościem. Poświęcił się wyłącznie budownictwu sakralnemu. Budował i rozbudowywał kościoły, projektował wyposażenie wnętrz kościelnych oraz nagrobki. Do jego prac należą kościoły: na ulicy Głównej w Poznaniu, świętego Wawrzyńca w Gnieźnie, w Domachowie, Ludziskach, Murzynnie, Górze (k. Żnina), Rogowie, loggia przy kościele Bożego Ciała w Poznaniu. Nadzorował odnowę zabytkowych kościołów na Zdzieżu w Borku Wlkp., a także Franciszkanów w Poznaniu. Był m.in. twórcą projektów pomników: Powstańców Wielkopolskich na cmentarzu w Gostyniu (zniszczony w czasie okupacji), Wdzięczności w Poznaniu, Serca Jezusowego na Rynku w Gostyniu (wzniesiony w roku 1929, a zniszczony w czasie okupacji), Królowej Korony Polskiej w Środzie. Głównymi budowlami publicznymi w Gostyniu autorstwa Lucjana Michałowckiego są Ratusz, wzniesiony w latach 1910-1912 (na ogłoszony przez magistrat gostyński konkurs złożył cztery oferty, z których wybrano jedną) i gmach gimnazjum, oddany do użytku w roku 1924.

Projektował tu także inne budynki, jak bank, czytelnię kobiet, dom parafialny, łaźienki miejskie i szereg domów mieszkalnych. W Lesznie stworzył projekt przebudowy fasady kościoła pod wezwaniem św. Mikołaja i hełmów wież. Dla Poznania wykonał projekt dzielnicy zamkowej, starego Bazaru i Odwachu. Równoległe z architekturą uprawiał działalność malarską. Od 1910 roku wystawiał swe prace w Poznaniu i Krakowie. Należał do Koła Artystów Wielkopolskich, na którego wystawie w 1914 roku pokazał swoje prace malarskie i architektoniczne. Wystawy zbiorowe prac malarskich Michałowskiego miały miejsce w Towarzystwie Przyjaciół Sztuk Pięknych w Poznaniu w 1932, 1935 i 1938 roku.

Pierwszy okres jego twórczości trwający do 1925 roku charakteryzował się różnorodnością tematyki. Malował krajobrazy, portrety, martwe natury, głównie w technice olejnej, wykonywał również rysunki piórem, często podkolorowane, o motywach architektonicznych. W późniejszym okresie jego twórczości dominowała akwarela, miękka kredka i węgiel.

Lucjan Michałowski zmarł w Poznaniu 24 grudnia 1943 roku.

K. Czub, *Był w Gostyniu częstym gościem. Lucjan Michałowski (1863-1943) – architekt, artysta-malarz*, „Gazeta Gostyńska” 1999, nr 18, s. 41; K. Czub, *Lucjan Michałowski (1863-1943) – architekt, artysta-malarz, twórca pomnika Serca Jezusowego w Gostyniu*, [w:] *Pomnik Serca Jezusowego na gostyńskim rynku 1929-2000*, Gostyń 2000.